

ชาลี จันทนยิ่งยง

รองเลขาธิการ สำนักงานคณะกรรมการ

กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(ก.ล.ต.)

E-mail: sgoffice@sec.or.th

นสพ.โพสต์ทูเดย์ คอลัมน์ ก.ล.ต.ทอล์ก หน้า B8

ประจำวันพฤหัสบดีที่ 8 กันยายน 2554

คอร์รัปชัน...ปัญหาที่รอฟุ้งนี้ไม่ได้

เร็ว ๆ นี้มีข่าวดังทั่วโลกเรื่องนายอันนา สาซาเร ชาวอินเดียวัย 74 ปี อดอาหาร เรียกร้องให้รัฐบาลออกกฎหมายจัดการกับปัญหาคอร์รัปชันให้เด็ดขาด น้ำหนักของเขาลดไปถึง 7.5 กิโลกรัม และสุขภาพทรุดโทรมจนน่าเป็นห่วง การประท้วงครั้งนี้เป็นการประท้วงครั้งใหญ่ในรอบ 10 ปีของอินเดีย มีประชาชนหลายหมื่นคนสนับสนุนด้วยการเดินขบวนในกรุงนิวเดลี สาเหตุมาจากการที่อินเดียมีปัญหาคอร์รัปชันในระดับสูง ดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันฟ้องว่า ในปี 2553 อินเดียได้แค่ 3.3 จากเต็ม 10

ที่เมืองไทยของเรา เมื่อเร็วๆ นี้ นางสาวกษริน วงศ์กิตติชวลิต นักเรียนมัธยมโรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ราชบุรี ขณะเลิกการประกวดสุนทรพจน์นักเรียนระดับประเทศในหัวข้อ “มือสะอาด ชาติไม่ล่ม” ไม่มีการอดอาหารประท้วง ไม่เป็นข่าวใหญ่โต มีคนไทยเพียงหยิบมือที่ทราบและได้ฟังสุนทรพจน์ของเด็กคนนี้ที่ทั้งสะท้อใจและสะทิดต่อมคุณธรรมของผู้ใหญ่ด้วยประโยคจับใจมากมาย อาทิ

- “...การทุจริตคอร์รัปชันเป็นมารดาของความชั่วทั้งปวง.....”
- “.....ธรรมชาติให้สองมือไว้ไม่ใช่เพื่อกอบโกยผลประโยชน์ แต่ให้ไว้เพื่อสร้างประโยชน์สุขให้แก่ประเทศชาติ.....”
- “..... มือที่สะอาดกล้ากำยาพิษฉันทใด ใจที่สะอาดยอมไม่หวั่นไหวต่ออำมาตย์เครื่องล่อฉันทนั้น.....”
- “..... ไม่มีมือที่พิการใด จะพิการไปกว่ามือที่ไม่ยอมสร้างประโยชน์ให้แก่แผ่นดิน ไม่มีมือของอาชญากรใดจะน่ากลัวไปกว่ามือที่สกปรกของคน โกงกินชาติบ้านเมือง.....”

ลำดับสำนวนไม่เลวเลยใช่ไหมครับ เพียงแต่ยังปลุกกระแสเหมือนอินเดียไม่ได้ ประเทศไทยแทบไม่ต่างจากอินเดียในแง่ภาพลักษณ์คอร์รัปชัน อินเดียได้คะแนน 3.3 ขณะที่ไทยได้ 3.5 ถ้าเป็นนักเรียนก็เรียกว่า กอดคอกันสอบตก

ที่พอจะเป็นความหวังอยู่บ้างก็ตรงที่ขณะนี้หลายภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชนให้ความสนใจกับการแก้ไขปัญหานี้กันมากขึ้น มีการจัดตั้ง “ภาคีเครือข่ายต่อต้านคอร์รัปชัน” ซึ่งเป็นความร่วมมือของภาคเอกชนในฐานะ “ผู้จ่าย” ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญไม่น้อยไปกว่าเจ้าหน้าที่รัฐในฐานะ “ผู้รับ” ในภาคีนี้มี “ก.ล.ต.” ร่วมเป็นสมาชิกด้วย

ก.ล.ต.ได้เสนอสองมาตรการเพื่อช่วยกันแก้ปัญหา หนึ่งในคือ “การส่งเสริมคนทำดี” โดยมีแนวคิดขยายขอบเขตการปฏิบัติเรื่องบรรษัทภิบาล (CG) ให้ครอบคลุมถึงเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR: Corporate Social Responsibility) ซึ่งการต่อต้านคอร์รัปชันเป็นหนึ่งในหัวข้อของ CSR ด้วย

ในเดือนพฤศจิกายนนี้ ก.ล.ต. จะร่วมกับตลาดหลักทรัพย์เผยแพร่คู่มือสองเล่ม คือคู่มือการปฏิบัติตามหลักการ CSR และคู่มือการจัดทำรายงาน CSR เสมือนเป็นการบอกข้อสอบล่วงหน้า จากนั้นปี 2555 จะรณรงค์ร่วมกับสมาคมบริษัทจดทะเบียนไทยกระตุ้นให้เป็นปีที่บริษัทปฏิบัติตามคู่มืออย่างจริงจัง ถือเป็นปีแห่งการดูหนังสื่อเตรียมตัวและลงมือทำข้อสอบ พอถึงปี 2556 ก็จะประเมินว่า บริษัทได้ทำดีตามหลักการมีสะอาดมากน้อยเพียงใด ถือเป็นปีแห่งการตรวจข้อสอบประกาศผล และมอบรางวัลแก่ผู้ทำดี ท้ายที่สุดอาจมีการแยกกระดานซื้อขายหุ้นของบริษัทที่มีสะอาดที่ผ่านการคัดเลือกแล้ว และอาจจัดตั้งกองทุนรวมมีสะอาดที่เลือกลงทุนเฉพาะในบริษัทมีสะอาด เพื่อขายให้ผู้ลงทุนมีสะอาดที่สนใจด้วย

อีกมาตรการหนึ่งคือ “การไม่ปล่อยให้คนชั่วลอยนวล” เราอาจคิดว่า การไม่ทำชั่วและไม่สอนลูกหลานให้ทำชื่อน่าจะดีพอแล้ว แต่ความจริงยังไม่พอ ถ้าเห็นคนทำชั่วแล้วเราเฉย คิดว่า “ธุระไม่ใช่” ต้องถือว่าเราเป็นผู้สมรู้ร่วมคิดกับเขาด้วย ทำให้เขาโกงได้สำเร็จ

การให้สินบนนั้น ถ้าผู้ให้เป็นบริษัท ไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกตลาดหลักทรัพย์ ก็ต้องหาทางลงบัญชีเป็นค่าใช้จ่ายหรือหาทางพ่อง่ายเงินมาจากไหนสักที่ การทำแบบนี้ย่อมมีผู้รู้เห็น เริ่มตั้งแต่พนักงานในบริษัทที่รู้ว่ามีเงินจ่ายออกไปในรูปแบบที่จะบันทึกบัญชีตามปกติไม่ได้ และหากการจ่ายได้ไต่จะมีจำนวนเงินสูงก็มีผู้สอบบัญชีที่จะสังเกตเห็น และถ้าเป็นบริษัทขนาดใหญ่ กรมสรรพากรก็จะเข้ามาเกี่ยวข้องเพราะเข้มงวดตรวจสอบรายการจ่ายของบริษัทใหญ่ ๆ อยู่แล้ว

การป้องกันคอร์รัปชันจึงอยู่ที่ว่าคนดีทั้งหลายจะร่วมมือกันและถือเป็นธุระที่จะหยุดการกระทำของคนไม่ดีได้หรือไม่ หรือจะดีแต่พูดว่าเกลียดคอร์รัปชันแต่ก็อยู่เฉยๆรอคอยว่าคนอื่นจะทำอะไร

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในโครงการแทนคุณแผ่นดินตอนหนึ่ง ความว่า “การทำความดีนั้นสำคัญที่สุดอยู่ที่ตัวเอง ผู้อื่นไม่สำคัญและไม่มีความจำเป็นอันใดที่จะต้องหวังหรือรอคอยเขาด้วย เมื่อได้ลงมือลงแรงกระทำแล้ว ถึงแม้จะมีใครร่วมมือด้วยหรือไม่ก็ตาม ผลที่ดีจะต้องเกิดขึ้นแน่นอน...”

สอบตกซ้ำซากก็ว่าน่าอายแล้ว หากยังไม่คิดจะออกแรงเพื่อปรับปรุงแก้ไข รอแต่เพียงว่าเมื่อไหร่จะมีใครมาแก้ปัญหาให้ ไม่อายเด็ก ไม่อายตัวเอง ไม่ลงมือทำอะไร ก็น่าสงสารประเทศไทยของเราจริงๆ

ภาพประกอบ

